به نام خدا

درس هوش مصنوعی و سیستم های خبره

تمرین سوم

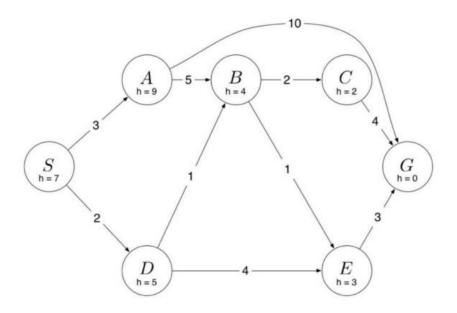
مدرس : دکتر محمدی

دانشجو: سارا سادات یونسی / ۹۸۵۳۳۰۵۳

سوالات تئورى)

سوال یک)

الف) برای گراف نشان داده شده در شکل زیر الگوریتم جستجوی A^* را اجرا نمایید. فرض کنید پیمایش بر اساس ترتیب حروف الفبای انگلیسی انجام میشود. یعنی به طور مثال A -> B -> C قبل از A -> B قبل از A -> B

ب) همین مسئله را با الگورریتم greedy حل نمایید و جواب خود را با حالت قبل مقایسه نموده و مزایا و معایب هر یک را ذکر کنید.

توضيح سوال اول -١

الف) همانگونه که می دانیم الگوریتم *A

نحوه ی EXPAND کردن نود ها در *A با منطق زیر اجرا میشود:

Expand a node n most likely to be on an optimal path

Expand a node n the cost of the best solution through n is optimal

Expand a node n with lowest value of g(n) + h * (n)

- g(n) is the cost from root to n
- h * (n) is the optimal cost from n to the closest goal

We seldom know h * (n) but might have a heuristic approximation h(n)

A * = tree search with priority queue ordered by f(n) = g(n) + h(n)

تابع هیوریستیکی ما هم admissible است هم consistant است :

در نتيجه با توجه به نكات بالا EXPAND مي كنيم :

برای f(n) خواهیم داشت : در هر مرحله f(n) f(n) f(n) f(n) را چک می کنیم و نود با f(n) کمتر را انتخاب می f(n) f(n)

1
$$S(0+7=7) \rightarrow A(3+9=12)$$
2 $D(2+5=7) \rightarrow E(6+3=9)$
4
3 $B(3+4=7) \rightarrow C(5+2=7) \rightarrow G(9+0=9)$
5 $E(4+3=7) \rightarrow G(7+0=7)$ 6

ابتدا از s node s شروع می کنیم دو انتخاب داریم با توجه به اینکه مقدار تابع در d کمتر است d را پیمایش می کنیم و e را رها حالا از d دو انتخاب داریم که با توجه به اینکه مقدار تابع در d کمتر استd را پیمایش می کنیم و e را رها حالا از d دو انتخاب داریم d که هر دو در نهایت دارای d هستند با توجه به فرض مسئله ابتدا d را پیمایش می کنیم و سپس به d می رویم اما با رفتن d به d در نهایت مقدار تابع کمتری خواهیم داشت .

در نتیجه

Path: $S \rightarrow D \rightarrow B \rightarrow E \rightarrow G$

Expand: $S \rightarrow D \rightarrow B \rightarrow C \rightarrow E \rightarrow G$

Highest priorty = lowest Cost

This priority queue is known as the open set or fringe. At each step of the algorithm, the node with the lowest f(x) value is removed from the queue, the f and g values of its neighbors are updated accordingly, and these neighbors are added to the queue.

STEP 1 : S(7)

STEP 2: D(7), A(12)

STEP3 : B(7) , E(9)

STEP 4: C (7), E(7)

STEP 5: G (9), E(7)

STEP 6: G (7) STOP ALGORITHM

همانگونه که گفته شد ایتدا ما یک آرایه خالی برای نگه داری مقدار تابعی خود که دارای f(N) تابع است در نظر گرفته سپس فرانتیر و PRIORTY خود را با توجه به آن می چینیم که میتواند در هر مرحله اپدیت شود و به ارایه اضافه شود اگر نسبت به قبل F(N) کمتر داشته باشم و در غیر این صورت REJECT می شود و اگر F(N)مقدار بزرگتری از مقدار تابعی جدید داشته باشد یا مقدار جدید جایگزین می شود.

ب) همانگونه که میدانیم نحوه ی عملکرد و policy جست و جوی حریصانه به این صورت است :

Strategy: expand a node that you think is closest to a goal state

- Heuristic: estimate of distance to nearest goal for each state

A common case: - Best-first takes you straight to the (wrong) goal

Worst-case: like a badly-guided DFS

بنابراین نود ها با کمترین هیوریستیک را انتخاب می کنیم:

$S \rightarrow D \rightarrow E \rightarrow G$

ابتدا از s شروع می کنیم چون هیوریستیک d کم تر است ان را انتخاب می کنیم سپس بین دو نودی که در فرانتیر ما هستند یعنی b , e چون هیوریستیک e کم تر است ان را انتخاب کرده و سپس به e می رویم.

مقایسه و معایب و مزایا:

همانطور که میبینیم در الگوریتم greedy یک نود کمتر از A^* پیمایش کردیم اما در نهایت جواب A^* بدلیل در نظر گرفتن g(n)+f(n) و در الگوریتم گریدی سریع تر به جواب میرسیم چون تعداد نود های پیمایش شده کمتر است.

مزایای greedy:

۱.پیاده سازی رویکرد حریصانه آسان است.

معمولا پیچیدگی زمانی کمتری دارند.

الگوریتم های حریص را می توان برای اهداف بهینه سازی یا یافتن نزدیک به بهینه سازی در صورت بروز مشکلات سخت مورد استفاده قرار داد.

معایب greedy:

راه حل بهینه محلی ممکن است همیشه در سطح global بهینه نباشد.

مزایای *A:

کامل و بهینه است.

این بهترین تکنیک در بین تکنیک های دیگر است. برای حل مسائل بسیار پیچیده استفاده می شود.

* Aاین بهینه کارآمد است، یعنی هیچ الگوریتم بهینه دیگری تضمین شده برای گسترش گره های کمتر از وجود ندارد.

این الگوریتم جستجوی بهینه از نظر اکتشافی است.

این یکی از بهترین تکنیک های جستجوی اکتشافی است.

برای حل مشکلات پیچیده جستجو استفاده می شود.

هیچ الگوریتم بهینه دیگری تضمین شده برای گسترش گره های کمتر از A* وجود ندارد

معایب *A:

این الگوریتم در صورتی کامل می شود که braching factorمحدود باشد و هر عمل دارای هزینه ثابت باشد.

استفاده می شود، (n) *h به شدت به دقت الگوریتم اکتشافی که برای محاسبه Aسرعت اجرای جستجوی بستگی دارد.

مشكلات پيچيدگي دارد.

مقايسه ي *A و الگوريتم greedy:

هر دو الگوریتم در دسته الگوریتمهای «بهترین جستجوی اول» قرار می گیرند، که الگوریتمهایی هستند که می توانند هم از دانش کسبشده در حین کاوش در فضای جستجو، که با g(n) نشان داده می شود و هم از یک تابع اکتشافی که با h(n) نشان داده می شود، استفاده کنند.

هر یک از این الگوریتمهای جستجو یک «evaluation function» را برای هر گره n در نمودار (یا فضای جستجو) تعریف می کند که با f(n) نشان داده می شود. این تابع ارزیابی برای تعیین اینکه کدام گره، در حین جستجو، ابتدا "expand" شده است، استفاده می شود، یعنی کدام گره ابتدا از "frontier" حذف می شود تا "visit" شود. فرزندانش به طور کلی، تفاوت بین الگوریتم های دسته «بهترین اول» در تعریف تابع ارزیابی f(n) است.

در مورد الگوریتم BFS حریص، تابع ارزیابی f(n)=h(n) است، یعنی الگوریتم greedy BFS ابتدا گره ای را که فاصله تخمینی آن تا هدف کوچکترین است، گسترش می دهد. بنابراین، greedy BFS از "دانش گذشته"، یعنی g(n) استفاده نمی کند. از این رو معنای آن "greedy" است. به طور کلی، الگوریتم حریصانه SST کامل نیست، یعنی همیشه این خطر وجود دارد که مسیری را طی کنید که به هدف نمی رسد. در الگوریتم حریصانه نیست، یعنی همیشه این خطر وجود دارد که مسیری را طی کنید که به هدف نمی رسد. در الگوریتم حریصانه BFS، تمام گره های حاشیه (یا حاشیه یا مرز) در حافظه نگهداری می شوند و گره هایی که قبلاً گسترش یافته اند نیازی به ذخیره در حافظه ندارند و بنابراین می توان آنها را دور انداخت. به طور کلی، که BFS حریص نیز بهینه نیست، یعنی مسیر یافت شده ممکن است مسیر بهینه نباشد. به طور کلی، پیچیدگی زمانی O(bm) است، جایی که b ضریب انشعاب (حداکثر) و m حداکثر عمق درخت جستجو است. پیچیدگی فضا با تعداد گره ها در حاشیه و با طول مسیر یافت شده متناسب است.

در مورد الگوریتم A^* تابع ارزیابی f(n)=g(n)+h(n) است که A یک تابع اکتشافی قابل قبول است. به این A^* واقعیت اشاره دارد که A^* از یک تابع اکتشافی قابل قبول استفاده می کند، که اساساً به این معنی است که A^* بهینه است، یعنی همیشه مسیر بهینه را بین گره شروع و گره پیدا می کند. گره هدف A^* نیز کامل است (مگر اینکه تعداد بی نهایت گره برای کاوش در فضای جستجو وجود داشته باشد). پیچیدگی زمانی A^* است. با این حال، A^* باید در حین جستجو، همه گرهها را در حافظه نگه دارد، نه فقط گرههایی که در حاشیه هستند، زیرا A^* اساساً یک «جستجوی جامع» را انجام می دهد (که «آگاه است»، به این معنا که از یک تابع اکتشافی استفاده می کند.).

به طور خلاصه، BFS حریص کامل نیست، بهینه نیست، دارای پیچیدگی زمانی (O(bm) و پیچیدگی فضایی است که می تواند چند جمله ای باشد* A کامل، بهینه است و پیچیدگی زمانی و مکانی آن (O(bm) است. بنابراین، به طور کلی، A* بیشتر از BFS حریص از حافظه استفاده می کند. وقتی فضای جستجو بسیار زیاد باشد، *Aغیر عملی می شود. با این حال، *A همچنین تضمین می کند که مسیر یافت شده بین گره شروع و گره هدف، مسیر بهینه است و در نهایت الگوریتم خاتمه می یابد. از طرف دیگر، Greedy BFS از حافظه کمتری استفاده می کند، اما تضمین های بهینه و کامل بودن *Aرا ارائه نمی دهد. بنابراین، اینکه کدام الگوریتم "بهترین" است بستگی به زمینه دارد، اما هر دو "بهترین" – اولین جستجو هستند

سوال دو)

فرض کنید شما در حال تکمیل بک تابع حریصانه جدید به نام h_1 هستید که در جدول زیر نمایش داده شده است. همه مقادیر جز $h_1(B)$ ثابت هستند.

Node	A	В	С	D	Е	F	G
h_1	١٠	?	٩	Υ	1.0	۴.۵	

برای هر قسمت مجموعه مقادیری که برای $h_1(B)$ مجاز است زا با ذکر توضیح بنویسید.

الف) چه مقادیری از $h_1 \cdot h_1 \cdot h_1(B)$ می کنند؟

ب) چه مقادیری از h_1 ، h_1 (B) می کنند؟

ج) چه مقادیری از $h_1(B)$ ، باعث می شوند الگوریتم جستجوی A^* ترتیب زیر را برای پیمایش طی کند؟

A -> C -> B -> D

پاسخ سوال دو

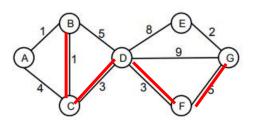
admissibility الف) همانگونه که می دانیم

به این معناست که مقدار huristic تخمین زده شده از مقدار huristic واقعی کمترمساوی باشد ,مناسب و مورد تایید می باشد.

$h(n-1) \le h^*(n-1)$

برای اینکه (admissible h1(B) باید کمتر یا مساوی هزینه بهینه واقعی از B تا هدف باشد. با توجه به شکل و مسیر نشان داده شده روی شکل مجموع هزینه از B تا B در بهینه ترین و کم ترین حالت A است.

هزينه مسير B-C-D-F-G

 $1Y=\Delta+Y+Y+1$: مجموع هزینه یال ها

در نتیجه:

 $0 \le h_1(B) \le 12$

ب) همانگونه که در توضیح سازگاری در اسلایدها داشتیم:

Consistency of Heuristics

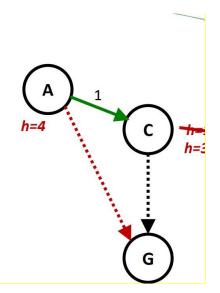
- Main idea: estimated heuristic costs ≤ actual costs
  - Admissibility: heuristic cost ≤ actual cost to goal
     h(A) ≤ h*(A)
  - Consistency: heuristic "arc" cost ≤ actual cost for each arc

$$h(A) - h(C) \le c(A,C)$$

or $h(A) \le c(A,C) + h(C)$ (triangle inequality)

- Note: h* <u>necessarily</u> satisfies triangle inequality
- Consequences of consistency:
  - The *f* value along a path never decreases:

$$h(A) \le c(A,C) + h(C) => g(A) + h(A) \le g(A) + c(A,C) + h(C)$$

- A* graph search is optimal

با توجه به تعریف باید (h1(B به اضافه ی arc یا همان عدد یال ها بزرگتر مساوی عدد هیوریستیک نود های در ارتباط با ان باشند .

B همه B نود ها به جز B شرط consistant بودن را دارا هستند . حال به بررسی حالت هایی که شامل نود B می شوند می پردازیم :

$$h(A) \le c(A, B) + h(B)$$
  $\rightarrow$ $h(B) \le c(B, A) + h(A)$

$$h(C) \le c(C, B) + h(B)$$
  $\rightarrow$ $h(B) \le c(B, C) + h(C)$

$$h(D) \le c(D, B) + h(B)$$
  $\rightarrow$ $h(B) \le c(B, D) + h(D)$

پس از جایگذاری اعداد خواهیم داشت:

 $9 \le h1(B) \le 10$

ج) همانگونه که می دانیم الگوریتم *

نحوه ی EXPAND کردن نود ها در *A با منطق زیر اجرا میشود:

Expand a node n most likely to be on an optimal path

Expand a node n the cost of the best solution through n is optimal

Expand a node n with lowest value of g(n) + h * (n)

- g(n) is the cost from root to n
- h * (n) is the optimal cost from n to the closest goal

We seldom know h * (n) but might have a heuristic approximation h(n)

A * = tree search with priority queue ordered by f(n) = g(n) + h(n)

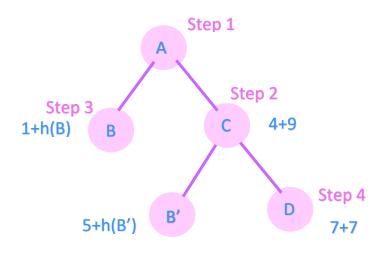
بنابراین ما traverse کردن را از A شروع می کنیم و دو انتخاب خواهیم داشت یا B یا C با توجه به ساختار جست و جوی A^* که کمترین میزان تابع را بر می گرداند باید کمترین A^* یا بهینه ترین ان ها را انتخاب کند در نتیجه چون باید بعد از A^* انتخاب شود می گوییم

$$f(C) < f(B) \rightarrow 1+h(B) > 4+9 \rightarrow h(B) > 12$$

در ادامه می توان از C به B یا D رفت اما در پیمایش از ما خواسته شده تا به نود D برگردیم پس باید تابع D در اینجا بهینه تر از D باشد پس در این صورت می گوییم

$$f(B') < f(D) \rightarrow 1 + h(B') < 4 + 3 + 7 \rightarrow h(B') < 13 \rightarrow h(B) > 13$$

در نتیجه با اشتراک گیری از این دو مورد به این نتیجه میرسیم که

گزارش کلی کد ها

ابتدا به بررسى كلى الگوريتم backtracking:

Naive Approach

رویکرد ساده لوحانه این است که تمام config ممکن از اعداد از ۱ تا ۹ را برای پر کردن سلول های خالی ایجاد کنیم. هر config را یکی یکی امتحان کنی اتا config صحیح پیدا شود، یعنی برای هر موقعیت اختصاص داده نشده، موقعیت را با یک عدد از ۱ تا ۹ پر کنیم. اگر پرینت ایمن برای موارد دیگر تکرار شود

برای حل مشکل مراحل زیر را دنبال می کنیم:

تابعی ایجاد کنید که بررسی کند آیا ماتریس داده شده سودوکو معتبر است یا نه. hashmap را برای سطر، ستون و کادرها نگه دارید. اگر هر عددی دارای فرکانس بیشتر از ۱ در hashmap باشد، false را برگردانید، در غیر اینصورت true را برگردانید.

یک تابع بازگشتی ایجاد کنید که یک grid و شاخص سطر و ستون فعلی را بگیرد.

برخی از موارد پایه را بررسی کنیم:

اگر شاخص در انتهای ماتریس است، یعنی i=N-1 و i=N, سپس بررسی کنید که آیا grid ایمن است یا نه، اگر ایمن است یا نه، اگر grid را برگردانید. ایمن است grid را برگردانید.

j = j جالت پایه دیگر زمانی است که مقدار ستون N باشد، یعنی j = N سپس به سطر بعدی بروید، یعنی j + j = j .0

اگر شاخص فعلی تخصیص داده نشد، عنصر را از ۱ تا ۹ پر کنی ا و برای هر ۹ حالت با شاخص عنصر بعدی، یعنی i، 1+1 تکرار کنیم. اگر فراخوانی بازگشتی true را برگرداند، حلقه را شکسته و true را برگردانیم.

اگر شاخص فعلی اختصاص داده شود، تابع بازگشتی را با شاخص عنصر بعدی، یعنی j+1 ،i فراخوانی کنیم.

پیچیدگی زمانی: $O(9^{(N^*N)})$ ، برای هر شاخص اختصاص نیافته، ۹ گزینه ممکن وجود دارد، بنابراین پیچیدگی زمانی $O(9^{(n^*n)})$ است.

پیچیدگی فضایی: O(N*N)، برای ذخیره آرایه خروجی به یک ماتریس نیاز است.

Sudoku using Backtracking

مانند سایر مشکلات Backtracking، سودو کو را می توان با اختصاص اعداد یک به یک به سلول های خالی حل کرد. قبل از تخصیص شماره، بررسی کنیم که آیا اختصاص دادن آن ایمن است یا خیر.

بررسی کنیم که همان عدد در ردیف فعلی، ستون فعلی و زیرگروه فعلی 3X3وجود نداشته باشد. پس از بررسی ایمنی، شماره را اختصاص دهید و به صورت بازگشتی بررسی کنید که آیا این تخصیص منجر به راه حل می شود یا خیر. اگر انتساب به راه حلی منجر نشد، عدد بعدی را برای سلول خالی فعلی امتحان کنید. و اگر هیچ یک از اعداد (۱ تا ۹) به راه حل منتهی نشد، false را برگردانید و هیچ جوابی را چاپ کنید.

برای حل مشکل مراحل زیر را دنبال کنید:

تابعی ایجاد کنید که بررسی می کند پس از اختصاص شاخص فعلی، شبکه ناامن می شود یا خیر. hashmapرا برای سطر، ستون و کادر نگه دارید. اگر هر عددی دارای فرکانس بیشتر از ۱ در hashmapباشد، false را برگردانید، در غیر اینصورت true را برگردانید. با استفاده از حلقه ها می توان از hashMap جلوگیری کرد.

یک تابع بازگشتی ایجاد کنید که یک شبکه می گیرد.

مکان تعیین نشده را بررسی کنید.

در صورت وجود، عددی از ۱ تا ۹ را اختصاص می دهد.

بررسی کنید که آیا اختصاص شماره به شاخص فعلی، شبکه را ناامن می کند یا خیر.

اگر ایمن باشد، تابع را برای همه موارد ایمن از ۰ تا ۹ به صورت بازگشتی فراخوانی کنید.

اگر هر تماس بازگشتی درست را برگرداند، حلقه را پایان دهید و true را برگردانید. اگر هیچ تماس بازگشتی درست را برگرداند، false را برگردانید.

اگر مکان تعیین نشده ای وجود ندارد، مقدار واقعی را برگردانید.

پیچیدگی زمانی: (O(9^(N*N))، برای هر شاخص اختصاص نیافته، ۹ گزینه ممکن وجود دارد، بنابراین پیچیدگی زمانی O(9^(N*N)) است. پیچیدگی زمانی یکسان باقی میماند، اما کمی هرس اولیه وجود خواهد داشت، بنابراین زمان صرف شده بسیار کمتر از الگوریتم سادهلوح(اولیه)خواهد بود، اما پیچیدگی زمانی upper bound ثابت میماند.

پیچیدگی فضایی: O(N*N)، برای ذخیره آرایه خروجی به یک ماتریس نیاز است.

- Worst Case Time Complexity: O(9^m)
- Average Case Time Complexity: O(9^m)
- Best Case Time Complexity: O(m²) [This takes place when the number of backtracking steps are minimized]

الگوریتمهای Backtracking را میتوان با افزودن روشهای heuristics بهبود بخشید. می توانید تکنیک های فیلتر کردن و سفارش را اضافه کنید.

تفاوت بین brute-force و backtracking در این است که در backtracking ، ما همه گزینه های ممکن را بررسی نمی کنیم، بلکه فقط گزینه های ارزشمند را بررسی می کنیم و راه حل را به صورت تدریجی می سازیم.

برای بهبود Backtracking :

با توجه به اسلاید ها از

General-purpose ideas give huge gains in speed

Ordering: - Which variable should be assigned next? -

In what order should its values be tried?

Filtering: Can we detect inevitable failure early?

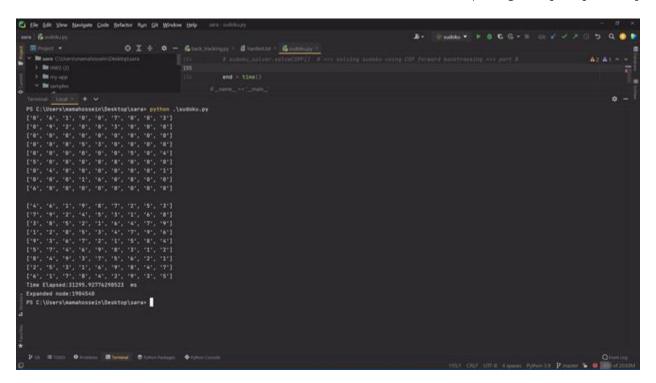
بررسی forward checking را زودتر از backtracking ساده تشخیص می دهد و بنابراین اجازه می دهد شخیص می دهد و بنابراین اجازه می دهد شاخه های درخت جستجو که منجر به شکست می شود زودتر از پس انداز ساده هرس شوند. این درخت جستجو و مقدار کلی کار انجام شده را کاهش می دهد.

الگوريتم Backtrack:

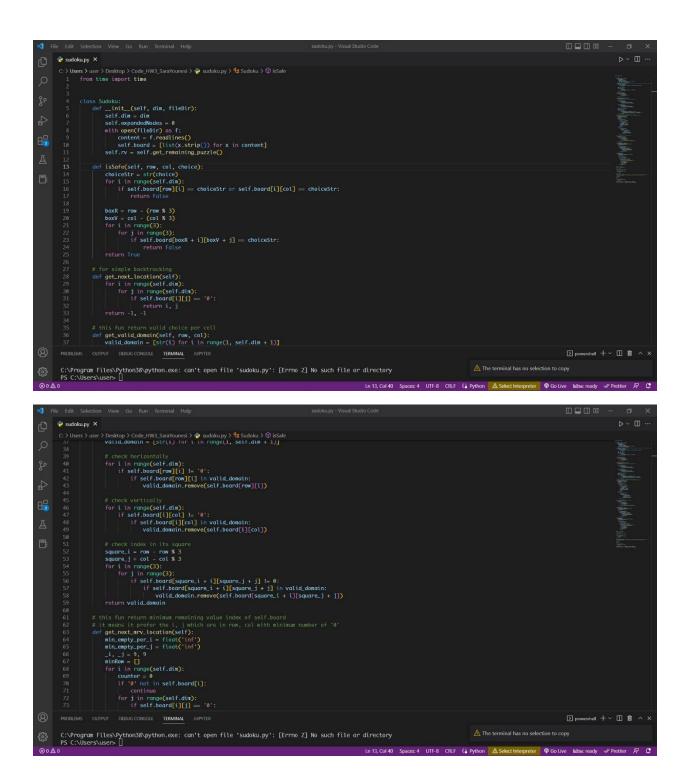
الگوریتم عقبگرد بسیار ساده است. این همان رویکردی است که در مسئله n-queen استفاده می شود. شرط اولیه ما این است که یک سلول خالی (که با '۰' نشان داده شده است) در جدول پیدا کنیم تا آن را با یک عدد پر کنیم. اگر نقطه خالی پیدا نکرد به این معنی است که جدول پر است و مشکل حل شده است. هر زمان که یک سلول خالی پیدا کند، بررسی می کند که کدام عدد در محدوده ۱ تا ۹ برای استفاده در سلول بی خطر است. پس از یافتن عدد مناسب، سلول را پر می کند و دوباره تابع backtracking را فراخوانی می کند تا

عمیق تر در درخت شیرجه بزند تا سلول بعدی پر شود. این فراخوانی تابع به صورت بازگشتی در هر مرحله انجام می شود تا زمانی که جدول با اعداد پر شود. در هر نقطه اگر نتواند یک سلول را با یک عدد پر کند، به سلول قبلی باز می گردد و آن عدد را به انتخاب معتبر دیگری تغییر می دهد. این هم کد:

همانطور که می بینیم تعداد زیادی گره را در درخت جستجو ردیابی می کنند. حالا بیایید مشکل را بهینه کنیم و تعداد گره ها را کاهش دهیم.

اگر به خروجی نهایی کار دقت کنیم تعداد نود ها و تایم پرینت گرفته شده که تعداد بسیار زیادی است و در مرحله بعد بهینه تر میشود!

در این کد ها چند تابع پیاده سازی کردیم از جمله

def get_valid_domain

که بررسی می کند در سطر و ستون و باکس عدد تکراری نداشته باشیم .

برای هر قسمت از کد کامنت گذاشته شده است.

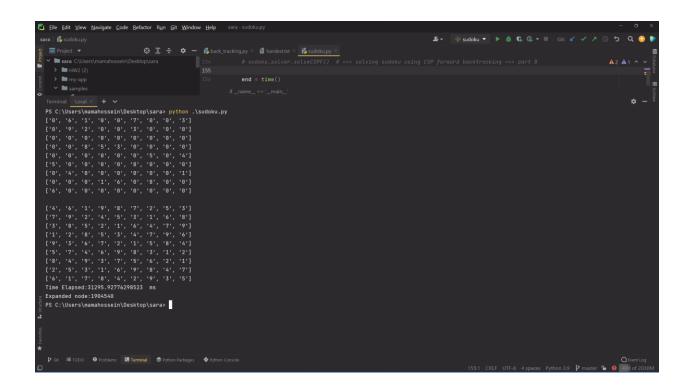
بررسي كلى الگوريتم CSP:

اگرچه الگوریتمهای Backtracking تمایل دارند هر مشکلی را در تئوری حل کنند، اما به فضای زیادی از حافظه نیاز دارد و زمان زیادی را صرف می کند. الگوریتمهای CSP به منظور کوچک کردن فضای بزرگ و تقویت الگوریتمها معرفی شدند. با الگوریتم های Forward Checking خوب و توابع consistent heuristic ، حل مسئله با سرعت بالا با نیاز به حافظه کم امکان پذیر خواهد بود.

Backtracking یک تکنیک واقعا ساده است که بسیاری از مشکلات را حل می کند. با این حال، حل کننده های Backtracking تمایل دارند مشکلات را با جستجو در تمام فضای مشکل حل کنند و ممکن است همه موارد را برای یافتن راه حل بررسی کنند. آنها همچنین زمان زیادی را مصرف می کنند. هرچه مشکل پیچیده تر باشد، حل کننده کندتر می شود. اینجاست که الگوریتم های CSP پا به عرصه می گذارند تا این فضا را کوچک کرده و سرعت سیستم را افزایش دهند!

بخشی از الگوریتم های CSP الگوریتم های forward checking هستند. آنها برای بررسی سازگاری و انتشار محدودیت استفاده می شوند.

ما معمولاً اصطلاح CSP را در زمینه هوش مصنوعی می شنویم و انتظار داریم برخی ویژگی های هوشمند را در آن پیدا کنیم. با این حال، از نظر من الگوریتمهای CSP فقط نسخههای بهینهشده رویکرد Backtracking فقط نسخههای بهینهشده رویکرد و هستند. در واقع، بیشتر شبیه تکنیکی است که برای سرعت بخشیدن به الگوریتم شما استفاده می شود. بیایید با یک مثال در این مورد بحث کنیم. مشکل معروف سودوکو! هدف ما کاهش تعداد گرههای گسترش یافته در درخت جستجوی سودوکو تا حد امکان است. من یک کلاس حل سودوکو ایجاد کرده ام که قرار است برای ایجاد عامل ما استفاده شود. این کلاس شامل روش های حل کننده ای است که برای حل برد آن استفاده می شود.

الگوريتم CSP:

CSP مخفف Constraint Satisfaction Problem است. بنابراین، هدف اصلی ما برای طراحی چنین الگوریتمی برآورده کردن تمام محدودیتهای تعریفشدهای است که مسئله معرفی می کند. برای ایجاد یک الگوریتم CSP، باید سه ویژگی مسئله خود را نشان دهیم. متغیرها، دامنه ها و محدودیت ها. هر متغیر بخشی از

مسئله است که برای حل مشکل باید به مقدار مناسبی نسبت داده شود. دامنه نشان می دهد که کدام مقادیر را می توان به یک متغیر خاص اختصاص داد. و در نهایت، محدودیت ها نشان می دهد که کدام یک از مقادیر موجود در دامنه می تواند در لحظه مورد استفاده قرار گیرد. بیایید این تکنیک را روی مشکل سودو کو خود امتحان کنیم.

سه ویژگی مسئله به صورت زیر تعریف می شود:

متغیرها: هر سلول خالی روی تابلو

دامنه ها: برای هر سلول، یک دامنه به عنوان مجموعه ای از اعداد بین ۱ تا ۹ تعریف می شود، به جز اعدادی که قبلاً در ردیف، ستون یا مربع های ۳×۳ استفاده شده اند.

محدودیت ها: بدون اعداد اضافی در ردیف ها، ستون ها و مربع های ۳×۳.

بنابراین اکنون طرح کلی الگوریتم CSP ما تعریف شده است و زمان آن رسیده است که بهینه سازی الگوریتم Backtrack را آغاز کنیم.

در مرحله اول، ما به آرایه ای از همه دامنه های همه متغیرها نیاز داریم. به عبارت دیگر، یک فاصله برای حفظ مقادیر باقیمانده برای هر متغیر مورد نیاز است. بنابراین، یک ویژگی به نام ۲۷ به کلاس ما اضافه می شود و در ادامه کد به عنوان self.rv بر اساس python OOP معرفی می شود. من تصمیم گرفتم دامنه مقادیر ثابت را روی برد با ['x'] جایگزین کنم فقط در صورتی که سلول شامل یک عدد ثابت باشد. در موارد دیگر، معیارهای سودوکو را بررسی می کنم تا مقادیر مناسب یک سلول را بیابم و آن را به لیست self.rv اضافه کنم:

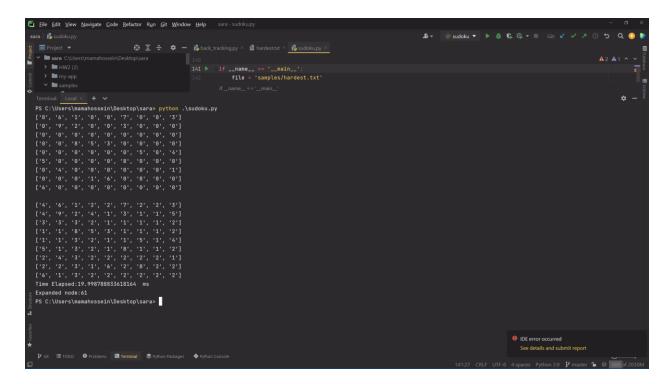
اکنون که اطلاعات آماده استفاده است، باید یک سلول خالی یا به عبارتی یک متغیر را به عنوان حرکت دوم انتخاب کنیم. اما آیا این مهم است؟ در واقع آن است که. برای این مشکل، ساده ترین روش این است که ابتدا سلول ها را با دامنه های کوچکتر پر کنید. به عنوان مثال، اگر دامنه یک سلول [۳] و دامنه سلول دیگر [۱، ۲، ۱] باشد، بدیهی است که پر کردن سلول با اندازه دامنه ۱ بهتر است زیرا این تنها انتخاب است و قطعاً درست است.

اگر این ایده را گسترش دهیم، اگر مقداری را از مجموعه دامنه کوچک انتخاب کنید، احتمال زیادی برای انتخاب مقدار مناسب خواهید داشت. بیایید تابع ()getNextMRVRowCol را که MRV مخفف Minimum Remaining Value است، فراخوانی کنیم. همانطور که اشاره کردم، مقادیر ثابت را به عنوان کامت گذاری کردیم، بنابراین ابتدا بررسی می کنیم که آیا یک سلول ثابت است و همچنین اگر دامنه خالی است، ۱۰ را به عنوان یک عدد بزرگ به خارج از فضای مشکل برمی گردانیم تا از انتخاب یک عامل خالی جلوگیری کنیم. دامنه به عنوان حداقل سلول مقدار باقی مانده.

Forward Checking صرفاً یک چشم انداز برای برنامه برای افزایش احتمال کسب سود از انتخاب خود در سطوح بالاتر درخت است. به عنوان مثال، تصور کنید که دو خانه v و v در یک ردیف با دامنههای v التخاب می کند. در حالت عادی برنامه ابتدا ۱ را انتخاب می کند. در حالت عادی برنامه ابتدا ۱ را انتخاب می کند، در نتیجه مقدار جدید v و v و v و v از خواهد بود و در لایه عمیق تر متوجه می شود که هیچ مقدار ممکنی برای سلول با دامنه v و جود ندارد و به عقب برمی گردد.

اگر به خاطر داشته باشید هدف ما کاهش تعداد بسط گره ها بود که شامل حرکت عقبگرد است. به عنوان راه حل، ابتدا می توانیم با انتخاب ۱ بررسی کنیم، آیا انتخاب های احتمالی برای دیگری حذف می شود؟ خواهیم دید که تمام مقادیر باقی مانده برای d2 را حذف می کند. در این مرحله به ما اطلاع داده می شود که انتخاب ۱ قطعاً در نتیجه یک حرکت عقبگرد هزینه دارد و بنابراین ما ۲ را به عنوان پاسخ ممکن انتخاب می کنیم.

امکان اجرای چک کردن رو به جلو برای بیش از یک مرحله وجود دارد. با این حال، ممکن است باعث سربار زمانی جدی شود. در این مورد، من ترجیح دادم روشی را پیادهسازی کنم که با انتخاب یک مقدار مشخص برای یک سلول بررسی کند که آیا فرصتهای احتمالی برای سلولهای دیگر موجود در برد را حذف می کند یا خیر. با جمع کردن همه اینها با هم.

همانگونه که در پرینت کد میبینیم تعداد expand node ها برابر ۶۱ شده است!

و تایم از ۳۱۲۹۵ به ۱۹٫۹ کاهش یافته است!

Time /Space order ما به شدت کاهش داشته اند.

این واقعا فوق العاده است! ما فقط میزان گسترش گره را تقریباً ۸۵٪ کاهش دادیم. اگر متوجه شدید که در برخی موارد زمان سپری شده بیشتر از الگوریتم Backtracking است. این سرباری است که قبلاً به آن اشاره کردم. اگرچه فضای جستجوی خود را کاهش دادیم، اما به دلیل تحلیلی که روی مشکل اعمال کردیم، زمان جستجو افزایش یافت. روش بررسی رو به جلو که ما استفاده کردیم نمونه ای از روشی با سربار زمانی بود. اگرچه در مسائل کوچک هیچ تفاوتی نمی کند و در برخی موارد مانند مثال حتی بسیار سریعتر عمل می کند اما در مسائل پیچیده متفاوت است. راه بهتر این است که فقط دامنه مقادیر موجود در همان سطر و ستون سلول انتخاب شده را بررسی کنید نه کل جدول را!

علاوه بر این، می توانید توابع اکتشافی را به منظور حدس زدن اینکه کدام مقدار در یک دامنه متغیر خاص انتخاب شود بهتر است پیاده سازی کنید. به عنوان مثال، تابع اکتشافی شما می تواند مقداری را انتخاب کند که کمترین مقدار در جدول تکرار شده است. اگر روش شما ثابت باشد، قطعا نتایج شما را بهبود می بخشد.

الگوریتم های جستجوی CSP در بدترین حالت نمایی هستند. یک upper bound بی اهمیت در پیچیدگی زمانی الگوریتم های جستجوی $(CSP \ O^*(d \ n))$ است، که در آن $(CSP \ O^*(d \ n))$ به ترتیب تعداد متغیرها و حداکثر اندازه دامنه $(CSP \ O^*(d \ n))$ دامنه $(CSP \ O^*(d \ n))$

ترکیبی از روشهای اکتشافی حل محدودیت می تواند پیچیدگی زمانی را کاهش دهد. به طور خاص، ما ثابت C می کنیم که الگوریتم C FC-CBJ همراه با اکتشافی مرتبسازی متغیر اول شکست (FF) به پیچیدگی زمانی C می کنیم که در آن C و C تعداد متغیرها و حداکثر هستند. اندازه دامنه C داده شده، به ترتیب علاوه بر این، نشان می دهیم که ترکیب ضروری است زیرا نه C به تنهایی و نه C به تبهایی و نه C به تنیدگی فوق نمی رسند. نتایج پیشنهادی جالب هستند زیرا آنها ارتباطی بین رویکردهای نظری و عملی برای تحقیقات C به برقرار می کنند.

ما در کل در این مسائل از Backtrack و CSP forward consistant پیاده سازی کردیم و میشود برای انتخاب لوکیشن بعدی کدی پیاده سازی کنیم که برای آن بهینه تر و مفید تر باشد.

کد های قسمت CSP در ادامه همراه کامنت های مربوطه اورده شده است.

```
| The Last Selection Verw Co Run Terminal Help | modelatory Visual Shorter Code | W | modelatory | Management | W | modelatory | W | modelat
```

```
** The List Selection View Go Rum Remainal Helph southway-Yound State Code

*** Substatory X

** Substatory X

*** Subst
```